

TURKIYE LEGAL SINIT TABIRI

Yurdumuzda büyük bir ekonomik, toplumsal ve politik bunaliminburgacında kırınıyor. Bu durumu yaratanlar emperyalisler ve işbirlikçi tekellerdir. Bu bunalimin yükünü emekçi halka yüklemek, karlarına kár katmak istiyorlar. Ancak halkımız bu bunalimin yükünü taşımak istemiyor. Bu tepkisinide yurdun dört bir yanında yükselen yığınsal çıkışlarla gösteriyor. Emekçi halk, gençler, kadınlar işçi sınıfının öncülüğünde meydanlara çıkıyor. Bu yığınsal çıkışlar, yurt düzeyinde dalga dalga yayılıyor. İşçi sınıfının istemeleri geniş halk kitlelerine maloluyor.

Mitingler, grevler, direnisler birbirini izliyor. İşte İzmir'de yigit TARİH iççilerinin şanlı Direniş! Kadın işçiler önde, bebepler kucakta, is ve ekmek için on gün süren şanlı direniş! Onlarla dayanışmasının gösteren, dayanışma grevleri yapan 100 binin üstünde İzmir'li işçi, emekçi!

Tari işçilerinin bir direnişi ülkenin dört bir yanında yankılanıyor. Gerici Demirel iktidarının kanla-kurşunla TARI işçilerine saldırması karşısında yılginliga kapılmak söyle dursun, işçi sınıfının, milyonlarca emekçinin savasım gücü daha da bileniyor. Çünkü TARI işçisine sıkılan her kurşun tüm işçi sınıfına, emekçi halka sıkılmış demektir.

Çünkü TARİİ işçisinin bu çıkışlı, zorsalığa, baskiya, işkenceye, faşist teröre karşı tüm halkın direnişinin belleklerden silinmeyecek bir örneğidir.

İşte İstanbul'da tekel işçilerinin ekonomik, demokratik hakları için, iş yerlerindeki can güvenliğinin sağlanması için, işyerini faşistleştirmeye girişimlerine karşı koymak için 40 gün sürdürdükleri direniş!

İşte kooperatifleri yerli-yabancı tekellörlerce yagma edilmek istenen, ürünlerine yok pahasına el konan köy emekçilerinin direnişi!

Demirel'in halkımıza dayattığı açlık paketinden çıkan zamlarla daha da yokluğunu emekçi halkımız ve işçi sınıfımız bu bunalımın faturasını ödememeye kararlı ve bunun için ödünsüz savaşma hazırlar. Bulundugumuz su günlerde yüz binlerce işçi, ekonomik demokratik haklarını savunmak, özgürlüklerini işlerini, ekmeklerini korumak için grev boyalarında.

Maden-iş'li 35 bin işçi, Tekstilli 30 bin işçi bunun için grev kararı almış bulunuyor. Bunların yanısıra karayolu işçileri, cam işçileri, petrol, gıda, banka büro işçileri, tekel işçileri, ulaştırma işçileri her an greve çıkmayı hazır durumalar.

İşçi sınıfımızın kökü ta 150 yıl gerilere dayanan şanlı savaştan biri bize gösteriyor ki, hiçbir hak işçilere burjuvazi tarafından hediye edilmemiştir İşçi sınıfı savaşkanlığı ve direngenliğiyle bu haklarını söke söke almıştır Ve bu şanlı savaş tarihi bu günü savasımıza ışık tutuyor.

Bu sene 78.ci Doğum yıl dönümünde saygı ile andığımız, işçi sınıfımızın evladi, Büyük ozanımız NAZIM HİKMET Türkiye işçi sınıfına söyle sesleniyor:

Türkiye işçi sınıfına selam!

tohumların tohumuna, serpili gelişene selâm!
Bütün yemişler dallarınız adır
Beklenen günler, güzel günler ellerinizdedir.
Baklı günler, büyük günler
Gündüzlerinde somurulmeyen, gecelerinde aç yatılmayan
ekmek, gül ve hürriyet günleri.

Ülkemizde işçi hareketleri 1850'lere kadar uzanır. Yabancı sermayeli fabrikalarda çalışan işçiler için çalışma koşulları son derece kötü, ücretler ise çok düşüktü. 1860'lı yıllarda işçiler bu koşullara karşı direnmeye başladılar. Bu tarihlerde özellikle dokuma iş kolunda kadın işçi sayısının oldukça yüksek olduğu, bu direnişlerde kadınların önemli bir yer tuttuğu belirtmektedir. Tek tek direnişlerin başarısızlığı ve diğer ülkeler işçilerinin deneyimleri Ülkemizde de işçi sınıfını, örgütlenmenin gerekliliğine inandırdı ve 1871 yılında ilk işçi örgütü olan Ameleperver Cemiyeti kuruldu. Türkiye'de ilk grev 1872 yılında tersane işçileri tarafından yapıldı. Tersane grevine işçilerin anaları, bacıları, karıları da destek olmış, grev kırıcılarına karşı işçilerle birlikte mücadele etmişlerdir.

1906 yılında tütün işçileri greve gittiler. Aynı yıl, "İşçi sınıfı" sözcüğü ilk kez kullanıldı.

1908'de 11. Meşrutiyetin ilanı ile grev dalgası yurdun dörtbir yanını sardı. 1909 yılında ise tüm grevleri, işçi hareketlerini yasaklayan "Tatili İşkâ" kanunu çıktı. Ama grevler devam etti. Tramvay, deri, dokuma, ipek, tutün işçi sendikaları yurdun bir çok yerinde greve çıktılar. Gene bu yıllarda ilk kez sendikalar adlı kullanılarak işçilerde girişilen ama kısa sürede baskıyla kapatılan sendikalar mağdur hareketi içinde Melek ve Melahat hanımlarda bulunuyorlardı. Bunlar dan Melek hanım 4 yıl hapis, 4 yıl sürgün ve 4 yıl da same hizmetlerinden mahrumiyet cezasına mahkum edildi. Melek ve Melahat hanımlar sigara fabrikasında çalışıyordu. Tek suçları işçilerin haklarının ancak sendikalar da örgütlenerek savanulabileceğine inanmış olmalarıydı.

HAYALİ gönülünde yadigar kalan
Bir yanım deryada çalkalanır simdi
Onbes yoldas ile bogulup olen
Bir yanım deryada çalkalanır simdi.
Yarelerim tuz içinde kanyor
Uyku basmış ela gözler sönyor
Bir yanında Suphi, Nejat oluyor
Bir yanım deryada çalkanır simdi.

1925 yılında her türlü içi eylemlerini yasaklayan "Takribî 'Sükûn'" kandili çıkarıldı. 1 Mayıs işçi bayramı, Bahar ve Çiçek bayramı ilân edildi.

1947 yılında sendikalar kanunu çıkarıldı. Ancak grev ve toplu sözleşme hakkı yoktu. CHP iktidarı sendikaları denetimi altında tutuyordu.

Bu sıralarda kurulan Demokrat Parti, eger iktidara gelirse işçilere grev hakkını tanıyacagini vadediyordu. 1950'de iktidara gelince grev sözçüğünü bir daha ağızına almadi. 1952 yılında Amerikan uzmanlarının yol göstermesiyle, yurdumuzda uzlaşmacı federasyon TÜRK-İ. kuruldu.

1962 yılında grev hakkının verilmesi için yurdun dörtbir yanından tepkiler yükselsece TÜRK-İş işçi sınıfı tarihinde Sarachane Mitingi diye anılan bir miting düzenledi. Mitinge 200bini aşkın işçi katıldı. Geliyordu işçiler, zincirleri kırı kırı. yıl 1963 Kavel Koblo fabrikasının yigit işçileri baba larından, dedelerinden aldıkları gehengi sürdürdü, yaptıkları ilk şanlı grev, yazdıkları destan işçi sınıfının anayasal haklarının grevi kazandır

İşime karım dedim
Karima kavel diyeceğim
Ve solu um tükenmedikçe bu doyumsuz dünyada
Güneşe karımadıkça etim
Kavel grevcilerinin türküünü söyleyeceğim
Ve izin verirlerse İstinye'li emekçi kardeşlerim
İzin verirlerse Kavel grevcileri
Ve ben kendimi tutabilirse eger
Sesimi tutsbilinsem
O çoban ateslerinin parladığı yerde Kavel'de
O erkekçe direnilen yerde Kavel'de
Karın altında nisanlanıp
Dostlarının arasında öpeceğim
Nişanlım Kavel kapısında
Ve izin verirlerse İstinye'li emekçi kardeşlerim
İzin verirlerse Kavel grevcileri
İlk çocuğumun adını
Kavel koyacağım.

1977'de işçi sınıfı sari sendika çemberini kardı ve DISK'i kurdu. Sınıf ve kitle sendikacılığı gelişip güclendi.
Yıl 1970. İşçi sınıfının gelişip gülenmesinden korkan egemen güçler 274-75 sayılı yasalarda değişiklik yapmak, DISK'i çökertmek istediler. Ama işçi sınıfı izin vermedi buna, şanlı 15-16 Haziran direnişiyle,

Açlık ordusu yürüyor
Yürüyor ekmeğe doymak için
Ete doymak için.
Kitaba doymak için
Hürriyete doymak için
Yürüyor köprüler gecerek, kıldan ince kılıctan keskin
Yürüyor demir kapıları yırtıp kale duvarlarını yıkarak
Yürüyor ayakları kan içinde
Açlık ordusu yürüyor
Adımları gök gürültüsü
Türkleri ateşten
Bayrağında umut
Umutların umudu bayrağında
Açlık ordusu yürüyor
Şehirleri omuzlarında taşıyip
Darsalık sokakları karanlık evleriyle şehirleri
Fabrika bacalarını
Paydostan sonraların tükenmez yorgunlunu taşıyarak
Açlık ordusu yürüyor
Yürüyor ekmeksizleri ekmeğe doyurmak için
Hürriyetsizleri hürriyete doyurmak için
Açlık ordusu yürüyor
Yürüyor ayakları kan içinde

15-16 Haziran günleri fabrikalardan çıkan yüzbinlerce DISK ve TÜRK-1 üyesi işçi ve onları destekleyen diğer demokrasi güçleri yürüdüler burjuvazinin üstére. Kanla, kurşunla saldırdı egenen güçler. Üç şehit verdi işçi sınıfı ancak yasalanda yapılmak istenen değişiklige izin vermedi.

12 Mart fasist ara rejiminde burjuvazi bir sürü yasaklar uyguladı işçi sınıfı ve emekçiler üzerine. Sıkıyönetim ilan edildi, grevler yasaklandı. Hapishaneler, işkencehaneler, yurtseverlerle dolduruldu. Ama bütün bu baskın zulum işçisininfinin örgütlenmesini önleyemedi. Demokrasi güçlerinin yoğun muhalefet karısında 1973 seçimlerini yapmak zorunda kalan gerici güçler sıkıyönetimsiz sıkıyönetimi sürdürmenin yollarını aradılar. Ve Devlet Güvenlik Mahkemelerini kurdular. Ancak yine demokrasi güçlerinin ortak çabası sonucu DDM'ler Anayasa Mahkemesince iptal edildi.

4
yıl 1976. İşçi sınıfının Birlik, Mücadele ve dayanışma Günü 1 Mayıs, Türkiye de ilk defa DİSK'in öncülüğünde yığıncaq bir şekilde kutlandı. Bu yığıncaq çıkış sömürücü sınıfları tedirgin etti. Ve tüm işçi haklarını, grevleri, direnişleri yasaklayan, işçi sınıfının yükselen sesini bozmak isteyen Devlet Güvenlik Mahkemelerini tekrar kurmak istediler. Ama üreten nasırılı eller bir kere Hayır demeye görsün.

İşçi sınıfı 16 Eylül 1976'da DGM'lere karşı ulusal çapta direniş geçti. Fabrikalar durdu, üretim durdu, hayatı durdu. Parlaatoğlu'nda tüm demokrasi güçlerinin, parlemento içinde de CHP'li parlementerlerin mücadeleşi ile DGM yasası çıkamadı.

DGM direniçinde ve sonrasında ilerici kadınlar dayanışmanın en güzel örneklerini verdiler. İşten atılan işçilerle maddi manevi dayanışmayı yükselttiler.

15-16 Haziran ve 16 Eylül eylemleri, yığın eylemlerinin, yığınsal direnişin Burjuvaziyi nasıl gerilettiği, işçi sınıfının elinde nasıl kuvvetli bir silah olduğunu gösteresi bakımından çok önemlidir.

1977 1 Mayıs'ı Türkiye tarihinin görmüş olduğu en bilinci, en disiplinli en örgütlü kitle eylemi oldu. Kadınlarımız 1 Mayıs 77'ye ellerinde çocukları kırmızı çatıkları ve karanfilleriyle katıldılar. Halaşla, Türkülerle alan tam bir bayram havasına dönmüştü. Ama emperyalizm, tekeller ve ouların gizli açık örgütleri bu birlikteliği, bu gerkemli gösteriyi sindirmediler yüreklenme! Korktular içi sınırlının gücünden, örgütülgünden ve barış için çarpan yürekleri kur unlamakta gösterdiler, 1 Mayıs'ını kana buladılar.

Onlar Ümidin düşmanıdır sevgilim
Akar suyun, meyve çağında ağıcın
Serpilip gelişen hayatın düşmanı
Çünkü ölüm turdu dalgasını alevlerine

Bir daha geri dönmek üzere yikılıp gitcekler.
Ve el etteki sevgilim elbet
Dolaşacaktır elini kolunu sallaya sallaya
Dolaşacaktır en şanlı elbisesiyle işçi tulumuya
Bu güzeli memlekette hürriyet!

Yıl 1977 Türkiye'de
MESS'de örgütlü pürababalardan
tekelci yerli ve yabancı ser-
40 bin işçinin ekmeği ile oy-
Ancak Navis 77

**İşçi sınıfı dedi
Vakit tamamdır
MESSkavgaya davet etti bizi, dav
Parababalarına çok yakında
Yeni bir ders vermek gerekecek
1977 yılının nokta nokta ayında,
nokta nokta gününde**

nokta nokta gününde
Bilmen kaç işyerinin devir sıfır olaçak nabişaları det iki inşıq naibash si-çi
fabrika boşaçağ lubutlıq itaşda fastımeb xəzibnevelxəjaeb risno ev işçil
Patronlar isterlerse bir töctürlər məsə koşalyabisa sınaqtıx ,sınaq .en işsü
fabrika böy olaçak bəmətəv niki eğidişinəb nənetəl xəmirqav abulsəsəy Hərəkə
Bombos işçilərin cəbi gibi

ve bir gün adedi devir sıfır oldu. Yani 400 bin yıl it maden iççisi greveçik
ti hierici kadınlar, ik günden pasla arak işi sınıfı tarihimize, anlı
sayfalar ekleyen bu greviye özverili, biliçli, örnek dayanı malarını sonuna
değildirler.

• 10 •

Yaslı ninelerden genceçik gelinlere kadar herkessçeyizlerini, dayanışma kampanyasına vermek için birbiriyle yarıştı. Elişleri, oyalar, yemenilen işlendi. Pazar yerlerinde satıldı. Grev yerleri, işçi evleri ziyaret edildi. Grev kadınlarına yemek pişirdi ilerici kadınlar. Maden-iş'li bir işçinin yazdığı şiir bu dayanışmayı şöyle dile getiriyor.

Bir pazar yeriki

Bildigimiz pazar yerlerinden,

Ve bir tezgah
Farkı yok diğerlerinden
Tahtadan yapılmış
Bir kadın tezgah başında
De ki anamızın
de ki bacımız yanında.

Önemli değil

yastık kılıfları

sapha örtüleri
kenarları oyalar birkaç mendil
naftalin kokları içinde
dizilmiş tezgahta yatıyordu,
pazar yerinde bir kadın
çeyizlerini satıyordu.

Yığıt maden-iş'li işçiler sözlerinde durdular. 8 ay kar, kış, açlık, yokluk demeden direndiler. ve sonunda zafer onların oldu.

16 Mart 1978 de ist. Üniversitesinde üçüncü öğrencileri üzerine bomba atıldı. Faşist katliamı yapmak için DİSK 20 Mart 1978 de Türkiye'ye başında iki saatlik bir "faşizme ihtar" eylemi yaptı. Bueylemi, öğretmenler, teknik elemanlar, memurlar, öğrenciler, siviller de destekledi.

Ve işçi sınıfımız günümüze gelinceye dek yüzlerce hak arama mücadeleşinin başını çekti. Yurdun dört bir yanında "faşizme geçit vermeyeceğiz", "141-142 ye hayır", "DGM'lere geçit yok" belgilerini yükselten, mitinglerle, yürüyüşlerle kendisiyle birlikte tüm emekçi halkın taleplerini yükselten yine işçi sınıfımız oldu.

İşçi sınıfımızın savaşım tarihi bizleri gösteriyor ki hiçbir hak işçilere burjuvazi tarafından hediye edilmemiştir. İşçi sınıfı haklarını burjuvaziden söke söke almıştır.

Biz işçiler, biz memurlar, köylüler, öğretmenler, gençler, kadınlar şimdi de diyoruz ki :

Canımıza kastetmek istiyor patronlar, aşımlıza ekmeğimize göz diktiler.
DÜNYA ALEM BİLSINKİ, AŞIMIZI, EMKEĞİMİZİ KORUYACAGIZ!.

İşçilerin, köylülerin, gençlerin, memurların tüm emekten yana olanların canına kastediyor parababalari.

DÜNYA ALEM BİLSINKİ, BİRLİKTE KORUYACAGIZ CANIMIZI? FAŞİZME GEÇIT VERMEECEGİZ

Pahalılık söndürürken ocağımızı, karda, kışka, odjn-kömür alamazken, hastayken bebemiz süt alamazken, doktor bulamazken ücretlerimizi dondurmak istiyor parababalari

DÜNYA ALEM BİLSINKİ GELECEĞİMİZİ KORUYACAGIZ!.

DGM'leri, baskıcı yasalarını, zulmü, baskını dajatmak, sesimizi kismak, ülkemizi ifaşizmin pençesine atmak istiyor parababalari.

ANCAK BIZ TÜM EMEKÇİLER BİR DUVAR ORUYORUZ FAİZMIN VE EMPERYALİZMIN KARŞISINA!

BU DUVAR, ANTI-EMPERYALİST, ANTI-TEKEL, ANTI-FAŞİST GUÇ VE EYLEMBİRLİĞİ!
BU DUVAR, ULUSAL DEMOKRATİK ÇELEBE!

Ve bu duvar her gün biraz daha yükseliyor, iyiginsal eylemlerde, direnişler
hayatın her alanında oruyoruz buduvarı.
Ve biliyoruz ki ancak direnirsek hep birlikte direnirsek gelecek güzel ve
aydinlık günlere ulaşabiliriz.
Biliyoruz ki bu savaşımı kaydederek, kaybettığımız yalnızca ekmeğimiz de-
gil, işimiz, özgürlüklerimizde olaçaktır.

Bu savaşımda, biraz kararsızlık göstermek, korkak davranışmak, bana ne demek gelecekte sendikalarımızı, grev ve toplu sözleşme haklarını kendi ellerinizle parababalarına teslim etmek demektir. Bizleri bekleyen faaliyet bir dikta olacaktır. böylesi bir durumda. O halde kazanmak zorundayız. Kendiniz, eşimiz, çocuklarımız, sınıf kardeşlerimizve en hihayet tüm emekçi halkınız için kazanmak zorundayız bu savaşımlı!

Bu uğurda, DİSK'in genel grev çağrısına tüm yüregimizle uyaçagız. Bu çağrıyı yaşama geçmek için tüm gücümüzle çalışacagız. Tek bir yürek, tek bir yumruk gibi bir olup haykıracagız.

YA HEP BERABER-YA HİÇ BİRİNZİ
KURTULMAK YOK TEK BAŞINA
YUMRUKTAN VE ZINCİRDEN
YA HEP BERABER-YA HİÇ BİRİNZİ

TÜSTAV